

[N. Neergaard.]

Medlems Udtalelser saadan —, jeg har end ikke ønsket det; thi jeg deler det ærede Medlems Opfattelse, at det heldigste er, at saadanne Biografier venter, indtil den vedkommendes politiske Gerning er afsluttet og tilhører Historien. Og hvad angaar de Domme, der er udtalt i Bogen, har Forfatteren selv tilstrækkelig tydeligt tilkendegivet, at disse Domme var hans og ikke mine. Jeg blev først bekendt med disse Domme saavel som med hele Bogen, efter at den var udkommet, og de staaar ganske og aldeles for Forfatterens Regning.

Jeg skal saa vende mig til den højtærede Finansminister. Han var inde paa Takst- og Skattnedsættelserne og vilde ikke rigtigt godkende mine 40 Mill. Kr. Ministeren mente nemlig, at Takst- og Skattnedsættelserne ikke kunde blive til mere end 25 Millioner. Jo, det kan de. Der er ca. 15 Millioner paa Godstaksterne, der er ca. 5 Millioner paa Posttaksterne, og der kom senere til nogle Beløb, som det kan være vanskeligt at give talmæssigt Udtryk, nemlig Beløb, som kom fra mindre Takstreduktioner, særlig paa Telegrafvæsenets Omraade og paa Persontaksternes Omraade ved Indførelsen af Returbilletter med Rabat o. s. v. Jeg skønner imidlertid meget forsigtigt, naar jeg siger, at disse Takstnedsættelser mindst androg 3 Mill. Kr. Dertil kommer saa Formue- og Indkomstskatten og Selskabsskatten, og derved naar vi op til et Beløb af godt 33 Mill. Kr. Til Gængæld kan man ikke, saadan som den højtærede Finansminister var tilbøjelig til det, regne 9—10 Mill. Kr. som Rente af Landsmandsbanklaanet, da man herfra maa drage den Indtægt, der kommer fra Udbyttet af Landmandsbankens Aktier; saa man kan ikke komme saa højt op. Men naar vi lægger det til, som det vil være berettiget at nævne, vil det vise sig, at de 40 Mill. Kr. slaar let til og er et endog saa meget beskedent Udtryk for det, der er naaet i Retning af Takst- og Skattereduktioner og i Retning af at dække Renten af Landmandsbanklaanet uden nye Skatter. Jeg kunde have tilføjet — men gjorde det ikke, fordi vi her taler om Driftsregnskabet —, jeg kunde have tilføjet, at yderligere afgav Staten Udbyttet af Automobilomsætningskatten, som paa det sidste Finanslovsforslag er opgjort til ca. $7\frac{3}{4}$ Mill. Kr.; den afgav Staten til Fordel for Kommunerne til Vejgifter. Det var jo imidlertid en Indtægt, der stod paa Formue-regnskabet og ikke paa Driftsregnskabet,

og derfor har jeg ikke nævnt det ved denne Opgørelse, men det skal dog heller ikke glemmes, at der var en saadan yderligere Ydelse.

Den højtærede Finansminister afbrød mig og sagde, at dette med Posttaksterne, som han havde glemt, det var vel ogsaa noget, som Socialdemokraterne havde planlagt. Ja, det er meget rigtigt, det socialdemokratiske Ministerium havde planlagt det, men det havde ikke skaffet nogen som helst Dækning for denne Udgift, denne Dækning, blev først skaffet af Venstreministeriet.

Saa var den højtærede Minister inde paa Nedgangen paa Udgiftsbudgettet og svang sig dør op til at sige, at den socialdemokratiske Regering hidførte en Nedsættelse paa Driftsbudgettets Udgiftsside paa 40 Mill. Kr. Dette kom den højtærede Minister til, ikke ved Regnskabernes Resultater, men ved at tage den sidste af ham gennemførte Finanslov med, hvorimod han ikke vilde tage den sidste af mig gennemførte Finanslov med. Det ærede Medlem Hr. Pinholt har jo gjort opmærksom paa dette Forhold og nævnt Tallene, saa jeg skal ikke uddybe det videre, men det er dog en højst besynderlig Fremgangsmaade af den højtærede Finansminister, at han i sin Favor tager sin sidste Finanslov med og i min Disfavour udelader min sidste. Det var saa meget mere nødvendigt at tage denne med, som det jo først var paa Finansloven for 1929—30, at den fulde, eller i hvert Fald tilnærmelsesvis fulde, finansielle Virkning af Udgiftsnedsættelserne kunde vise sig. Men det, der er det afgørende i Sagen, det er jo det, at den socialdemokratiske Regering hidførte aldeles ikke en Nedsættelse paa Driftsbudgettet paa 40 Mill. Kr.; det vilde være den højtærede Finansminister ganske umuligt at nævne Lovgivningsforanstaltninger eller særlige Nedsættelsesforslag, der hidførte denne Udgiftsnedsættelse; tværtimod, som mange Gange nævnt forøgede den forrige socialdemokratiske Regering jo Udgifterne med ca. 10 Mill. Kr. til Konjunkturtillæg. Nej, Forskellen mellem disse 40 Mill. Kr. og saa de Millioner, hvormed Venstre har nedbragt Udgiftsbudgettet, det er den, at det første kom i det væsentlige automatisk, kom som Følge af Prisnedgang og dermed følgende Nedgang i Dyrtids- og Konjunkturtillæg o. s. v., o. s. v., saa godt som udelukkende derigennem, hvorimod Venstregeringens Nedsættelser kom som Følge af bestemte Lovgivningsforanstaltninger eller af bestemte Nedsættelsesforslag paa Finansloven. Endvidere omtalte den højtærede Fi-